

Access Free Capcanele Istoriei Elita Intelectuala Romaneasca Intre 1930 Si 1950 Lucian Boia Free Download Pdf

Capcanele istoriei **Capcanele istoriei** Cum s-a romanizat România *Literary Translation and the Idea of a Minor Romania* **Of Red Dragons and Evil Spirits** **Ipostaze ale ideologiei în teoria politică** *Performing Modernism* **Power and Literature** **Suveranii Romaniei. Monarhia, o soluție?** **Strania istorie a comunismului romanesc** *De ce este Romania altfel? Zece ani mai tarziu* *Ideological Storms* **Sentient Ecologies** *Modelul Antim, modelul Paltinis* **Digging Politics** **Nationalism and the Economy** *Tezaurul Romaniei de la Moscova* **The 12th SS Panzer Division "Hitlerjugend"** *Balcic. Micul paradis al României Mari* **Primul Razboi Mondial** *Un joc fara reguli* *Dosarele secrete ale agentului Anton* *Anul 1940 în istoria Europei. Între expansiune și declin* *Limitele meritocrației într-o societate agrară. Șomaj intelectual și radicalizare politică a tineretului în România interbelică* *De la Dacia antica la Marea Unire, de la Marea Unire la Romania de azi* *Imaginea Romaniei prin turism, targuri si expozitii universale, in perioada interbelica* **Scurta istorie a dezastrelor naturale Romanii si Europa In jurul Marii Uniri de la 1918** **Cum am trecut prin comunism O privire teoretica asupra istoriei Cum am trecut prin comunism. Al doilea sfert de veac Sfarsitul lumii. O istorie fara sfarsit** *Intrebari fara raspuns (sau cu prea multe raspunsuri)* **De ce este Romania altfel? Între mit și bagatelizare. Despre reconsiderarea critică a trecutului, Ion Gavrilă Ogoranu și rezistența armată anticomunistă din România** **Scurtă istorie a României** **Corneliu Zelea Codreanu** *O mie și una de cărți* *Dall'Impero asburgico alla Grande Romania. Il nazionalismo romeno di Transilvania fra Ottocento e Novecento*

Dall'Impero asburgico alla Grande Romania. Il nazionalismo romeno di Transilvania fra Ottocento e Novecento Jun 17 2019 Il volume segue l'evoluzione del nazionalismo romeno di Transilvania dalla fine dell'Ottocento agli anni Trenta del Novecento, esaminando il pensiero e l'azione di politici e intellettuali che prima tentarono di preservare l'identità nazionale romena nel contesto dell'Impero asburgico e poi, con la costituzione della Grande Romania nel 1918, adeguarono il loro nazionalismo alla nuova situazione istituzionale, venendo allo stesso tempo influenzati dagli eventi che si stavano sviluppando nel resto d'Europa: la rivoluzione bolscevica, le contraddizioni socio-economiche postbelliche, la nascita dei movimenti fascisti. Lo studio del caso transilvano permette di approfondire alcune dinamiche peculiari del nazionalismo moderno, capace di modificare anche in modo drastico i

propri punti di riferimento ideologici, pur nel permanere di un nucleo forte centrato sull'idea del primato della nazione, e in grado quindi di aderire alle più diverse espressioni politiche della modernità: dal liberalismo alla democrazia, dal radicalismo etnico al totalitarismo etnocratico.--

Corneliu Zelea Codreanu Aug 20 2019 Traducere de Wilhelm Tauwinkl Având la bază o documentare întinsă pe zece ani, inclusiv în arhive din țară și din străinătate sau în presa vremii, cartea istoricului vienez Oliver Jens Schmitt este prima biografie fundamentată științific a conducătorului mișcării legionare. Cu acest volum, Schmitt umple un gol important în istoriografia românească. Dar o face într-un fel care nu îl pierde nici o clipă din vedere pe cititorul nespecializat: istoria autoproclamatului mântuitor al neamului românesc se desfășoară în fața ochilor noștri cu o fluentă și naturalețe ce integrează parcă fără efort

minuțioasa cercetare a istoricului. Ascensiunea și căderea lui Corneliu Zelea Codreanu devin pe deplin inteligibile abia pe fondul unui climat social-politic tumultuos, în care intrigile elitei politice bucureștene se conjugă, la celălalt capăt al spectrului, cu fenomene de masă precum cel declanșat de „minunea“ de la Maglavit. „Rolul lui Codreanu în istoria României nu a fost niciodată evaluat cu luciditate, nici în context cultural, nici istoriografic. Biografia lui Oliver Jens Schmitt este un pas important în această direcție, dar doar în măsura în care... va declanșa o dezbatere onestă, lipsită de patos naționalist.“ (Irina Nastasă-Matei) „Oliver Jens Schmitt așază evoluția acestui personaj complex în contextul mai larg al istoriei României între primul și al doilea război mondial, într-o analiză penetrantă și comprehensivă. Profesorul Schmitt îl redescoperă pe Zelea Codreanu nu doar în contextul istoriei interbelice românești, ci și în cel al evoluțiilor europene.“ (Emil Hurezeanu)

Scurtă istorie a României Sep 20 2019 Acoperind două mii de ani de istorie, de la cucerirea Daciei de către romani până în prezent, volumul reputatului istoric Keith Hitchins schițează evoluția unei națiuni unice, cu tradiții diferite și adesea contradictorii. Aflată la granița dintre Est și Vest, România s-a străduit de-a lungul timpului să-și găsească identitatea, oscilând între două modele de societate: unul guvernat de spiritualitatea ortodoxă răsăriteană și de agricultură, celălalt de raționalismul, experimentalismul și capitalismul occidentale. Parcursul României este analizat prin prisma câtorva etape semnificative din istoria sa, cu accent pe implicarea țării în politica europeană, schimbările sociale și economice, renașterile intelectuale și culturale și relațiile internaționale.

Strania istorie a comunismului romanesc Jan 17 2022 „Comunismul a pierdut partida. Comuniștii însă au câștigat-o. E ca și cum întreaga poveste a comunismului n-ar fi avut alt rost decât acela de a înlocui o clasă dominantă prin alta. Nici un experiment comunist - cel puțin în peisajul european - nu a fost atât de «special» și cu evoluții atât de neașteptate și de «divergente» precum comunismul românesc. Se va vedea cum țara cu cei mai puțini comuniști a devenit țara cu partidul comunist cel mai numeros (în termeni relativi); cum o societate abia

atinsă de ideologia comunistă s-a comunizat în profunzime, până într-atât încât s-a despărțit mai greu de comunism ca oricare alta; cum, virulent antinațional într-o primă fază, comunismul a sfârșit prin a deveni ultranaționalist; cum s-a inventat în România comunismul dinastic, fără echivalent în Europa și comparabil (fără a-și pierde nota de originalitate) doar cu regimul din Coreea de Nord; cum România, după ce ani de zile părea a fi societatea care s-a opus cel mai puțin regimului comunist, s-a ridicat împotriva lui Ceaușescu printr-o revoluție sângeroasă (singura de acest gen în spațiul comunist) - împotriva lui Ceaușescu, dar nu neapărat și împotriva alcătuirilor comuniste: într-adevăr, pentru ca paradoxul să fie complet, cea mai violentă revoluție «anticomunistă» s-a prelungit prin cea mai lentă și mai incompletă desprindere de comunism! Toate aceste paradoxuri au o explicație. Sau și-o caută. E ceea ce-și propune cartea de față: dincolo de simpla descriere, o interpretare a fenomenului comunist românesc.“ (Lucian BOIA) Fotografia de pe copertă: Andrei Pandelescu, Copil cu patru frânzele, ianuarie 1989, Piața Matache, București Balcic. Micul paradis al României Mari Apr 08 2021 Până la a fi românesc, din 1913, Balcicul era doar un spectacol al mării și un seducător amalgam etnic și cultural de la marginea fostului Imperiu otoman. Dacă administrația noastră preia un târg modest, pictorii dau aici de Orient în toată splendoarea sa, dar mai ales de un peisaj și de o lumină cu totul aparte. Deși îl vizitase în 1915 și văzuse ce era de văzut, regina Maria se îndrăgostește de Balcic abia în 1924, într-atât de puternic, încât își construiește, pe țărmul stâncos și sălbatic, un adevărat paradis. Se poate spune că datorită ei, din acest moment, mitul Balcicului nu mai are nevoie de combustia istoriei, este pur și simplu sincron cu realitatea, ba chiar o înrăurește, dându-i o strălucire fără egal în perioada interbelică. Boema artistică, animatorii culturali, scriitorii, arhitecții și chiar și politicienii vin vară de vară la Balcic, înfrumusețându-l și pregătindu-l pentru o promițătoare carieră de stațiune marină și culturală. Ca orice paradis, și Balcicul a fost pierdut. Lucian Boia l-a reconstruit însă atât de bine din fărâme de memorie, din documente și fotografii de epocă, încât se poate spune că, printr-o carte atât de frumoasă, am recâștigat, simbolic, paradisul pierdut. „Pentru

turism, Balcicul era, într-adevăr, splendid dăruit, atât prin pitorescul lui natural, cât și printr-un pitoresc uman, nu mai puțin băttor la ochi. În totul, era diferit, era altfel. Istorie, legendă, cine mai știe unde era adevărul? De fapt, translația spre legendă e un semn bun, un simptom de vitalitate. Rămâne cu noi doar acea parte a trecutului susceptibilă să stârnească imaginația. Balcicul este Balcic, tocmai fiindcă peste Balcicul real, și transfigurându-l, s-a așezat un Balcic imaginar.” (Lucian BOIA)

De ce este Romania altfel? Zece ani mai tarziu Dec 16 2021 „Nici un domeniu al științelor umaniste nu a ieșit mai avariata din anii comunismului decât istoria României. Și nici unul nu a fost mai radical primenit după 1990. Acest lucru românii i-l datorează lui Lucian Boia. A fost nevoie de cineva capabil să slujească adevărul ca patimă intelectuală, pentru a înfrânge minciuna și răstălmăcirea cu cele mai puternice rădăcini afective. Grație lui Boia, istoriografia română a făcut pasul de la mitologie la știință. De aceea, locul lui e foarte sus în recunoștința pe care se cuvine să i-o întoarcem.” — GABRIEL LIICEANU

„Mie personal, lectura cărții mi-a priit. Am aflat lucruri pe care nu le știam și m-am simțit mai motivat decât înainte să reflectez la posibile ieșiri din «exceptionalismu» românesc... E drept că lucrarea dlui Boia inventariază particularități românești aflate mai curând în jumătatea melancolică a istoriei europene. Dar e infinit mai igienic să fii conștient și iritat de scăderile tale decât să moții euforic într-o paralizantă încântare de sine.” — ANDREI PLEȘU „De-a lungul ultimului deceniu, o mulțime de recorduri (din păcate, predominant negative) au continuat să ilustreze și să confirme ciudatul „altfel” românesc. România își menține în această privință condiția de campioană absolută în Uniunea Europeană. Țara cu cei mai puțini kilometri de autostradă și cu cei mai mulți morți în accidente rutiere. Țara cu cea mai învechită și mai deteriorată infrastructură feroviară (călătoria cu trenul devenind adesea o adevărată aventură). Țara cu cea mai scăzută natalitate din întreaga Uniune Europeană și, în plus, cu cea mai ridicată mortalitate infantilă. Țara cu cei mai mulți analfabeți și cu cel mai ridicat abandon școlar. Țara cu cei mai puțini cititori și cu cea mai redusă piață de carte. Țara toaletelor din fundul curții. Și tot așa... Fiecare cititor poate completa cu noi exemple

această listă de-a dreptul stupefiantă. România «altfel» se încapățânează să rămână un subiect de actualitate.” — LUCIAN BOIA

Scurta istorie a dezastrelor naturale Jul 31 2020 În ce măsură poate contracara omenirea amenințările majore care pot veni dinspre mediul natural? Dereglări climatice, radiații solare, epidemii, explozii vulcanice, tornade, secetă, cutremure, tsunami - lista e nesfârșită. Trăim de fapt într-o lume extrem de ostilă și avem atât de infime capacități de a o struni. În raport cu datele din anul de grație 1985, Lucian Boia face în această carte o trecere în revistă a diverselor dezastre care și-au pus amprenta asupra evoluției societăților și a civilizației, precum și o comparație cu momentul actual, când este evident că funcționarea mecanismului om-natură suferă un dezechilibru, foarte probabil ireversibil. Într-adevăr, lumea nu se va sfârși, spune autorul, din pricina cutremurelor, sau a petelor solare, sau a variației axei Pământului. Nici chiar din pricina pandemiilor. Primejdia cea mare o reprezintă acum încălzirea climei și efectul de seră, fenomen global și potențial distrugător, a cărui răspundere o poartă cu precădere omul. Dar nu e deloc sigur că omenirea mai poate opri procesul, sau măcar că își dorește să-și schimbe modul de viață. Abia în acest punct specia umană riscă să dispară cu adevărat. „Dacă ne vom mai încălzi cu câteva grade, să ne așteptăm ca o teribilă criză de civilizație să lovească omenirea. Se va petrece - cine știe? - o mare migrație spre Nord, Africa revărsându-se asupra Europei. Migrația actuală determinată de sărăcie și de conflicte armate se va amplifica din motive climatice. Lumea va fierbe, atât la propriu, cât și la figurat. Dar dacă lucrurile vor merge și mai departe? Va mai exista scăpare? Să emigrăm în spațiul cosmic? Nici o altă planetă a Sistemului Solar nu oferă condiții de viață cât de cât asemănătoare cu cele de pe Terra. Deocamdată, odată ce am ajunge în situația ca Pământul să nu ne mai suporte, nu avem nici un fel de soluție de rezervă.” — LUCIAN BOIA Pe copertă: Simon de Myle, Arca lui Noe pe Muntele Ararat (detaliu), 1570

Digging Politics Aug 12 2021 Digging Politics explores uses of the ancient past in east-central Europe spanning the fascist, communist and post-communist period. Contributions range from East Germany to

Poland to Romania to the Balkans. The volume addresses two central questions: Why then and why there. Without arguing for an east-central European exceptionalism, *Digging Politics* uncovers transnational phenomena across the region that have characterized political wrangling over ancient pasts. Contributions include the biographies of famous archaeologists during the Cold War, the wrought history of organizational politics of archaeology in Romania and the Balkans, politically charged Cold War exhibitions of the Thracians, the historical re-enactment of supposed ancient Central tribes in Hungary, and the virtual archaeology of *Game of Thrones* in Croatia. *Digging Politics* charts the extraordinary story of ancient pasts in modern east-central Europe.

Romanii si Europa Jun 29 2020 „Instituțiile, legile, regulile, toate importate din Occident, se confruntă adesea pe terenul românesc cu tendințe și interpretări adverse, provenind din stratul anterior de civilizație. A fost o vreme când nimic nu părea mai natural în societatea românească decât ceea ce numim astăzi corupție. Occidentul crede în reguli (chiar dacă nici occidentalii nu le respectă întotdeauna). Românul este destul de sceptic în privința regulilor. Ne vom occidentaliza oare până la capăt? Poate că nici nu mai are rost să ne punem o asemenea întrebare. Nici Occidentul nu mai este ce-a fost. Ne îndreptăm cu toții, în ritm accelerat, spre o lume nouă, foarte diferită de lumea de până acum. Rămâne să dovedim cât suntem de pregătiți, și unii, și alții, pentru a înfrunta Marea Schimbare.” — LUCIAN BOIA

Power and Literature Mar 19 2022 At the core of this book lies the relation between Power (as socio-political phenomenon) and the novel (as literary discourse). It shows that, in a society facing the excess of power in its various forms, novelistic fiction mediates knowledge about societal Power structures and uses specific strategies to subvert and denounce them. The first part of the study is theoretical: it presents some of the most prominent theories of Power, from Plato, Machiavelli, Nietzsche to Weber, Dahl, Lukes, Parsons, Bourdieu or Foucault. After offering a critical approach to the concepts of Power defined in the social, political and philosophical fields, it articulates the relations of

Power imprinted in literary discourse within a typology of four categories. In the second part of the book, this taxonomy of Power is applied to four key novels in the context of Romanian "literary crossroads", showing how novelistic fiction not only assume a critical and subversive position against the excess of Power, but also unveils our fragility when experiencing History.

Sentient Ecologies Oct 14 2021 Employing methodological perspectives from the fields of political geography, environmental studies, anthropology, and their cognate disciplines, this volume explores alternative logics of sentient landscapes as racist, xenophobic, and right-wing. While the field of sentient landscapes has gained critical attention, the literature rarely seems to question the intentionality of sentient landscapes, which are often romanticized as pure, good, and just, and perceived as protectors of those who are powerless, indigenous, and colonized. The book takes a new stance on sentient landscapes with the intention of dispelling the denial of "coevalness" represented by their scholarly romanticization.

Cum am trecut prin comunism. Al doilea sfert de veac Feb 24 2020 Bestseller Bookfest 2019 „La vremea lui, comunismul părea veșnic. Nu se întrevădeau soluții de ieșire. Pe cât am putut, mi-am amenajat mici spații de libertate, inevitabil însă limitate și aflate sub supraveghere. Începând din 1980, nu s-au mai făcut nicăieri avansări în sistemul universitar. Era o nedreptate flagrantă, care, în ce mă privește, se traducea și printr-o jenă financiară permanentă. De la un an la altul, viața devenea tot mai complicată. Începând cu pâinea cea de toate zilele. Oamenii, așezați la cozi nesfârșite în fața magazinelor alimentare goale, așteptau să se aducă ceva, orice. Maică-mea descoperise la o coadă «rezonabilă» așa-zisii «cârnați de bere», cam suspecti de felul lor, pe care îi împărțeam cu câinele. Câinelui chiar că-i plăceau. Evadam, pe cât posibil, din neplăcuta realitate citind pe nerăsuflăte cărți franțuzești. Seară de seară, ascultam cu regularitate Vocea Americii. Am putut urmări astfel filmul întreg al destrămării regimurilor comuniste în Polonia, Ungaria, Cehoslovacia... În presa românească nu se sufla o vorbă despre ceea ce se petrecea la doi pași de noi, de jur împrejurul

țării. România părea imobilă. Până într-o zi, când totul a explodat, cu o violență neînchipuită.” - Lucian Boia

Cum s-a romanizat România Aug 24 2022 O nouă carte a lui Lucian Boia. Și, ca de fiecare dată, un subiect nou și o privire altfel. Noutatea demersului explică interesul din ce în ce mai mare pe care îl stârnesc lucrările sale, și nu numai printre cititorii români, ci și în afara României - dovadă stând numeroasele traduceri în engleză, franceză și germană, ca și în maghiară, polonă sau bulgară. Recent, la Universitatea din Jena i s-a acordat de către Südosteuropa-Gesellschaft medalia „Konstantin Jireček” pentru merite deosebite în domeniul cercetării istorice. „Lucian Boia a abordat în cărțile lui teme noi, pornind pe urma unor mituri rar supuse dezbaterii”, se spune în Laudatio rostită cu acest prilej. „Fiecare popor își are propria experiență cu «ceilalți». Puține însă în asemenea măsură și cu asemenea intensitate precum românii. Situat într-o regiune «deschisă» și multă vreme vag structurată, actualul spațiu românesc a cunoscut o diversitate de dominații politice și de infuzii etnice și culturale.” În Vechiul Regat de dinainte de 1918, populația orașelor era cât se poate de amestecată sub aspect etnic și cultural. În perioada interbelică, România Mare cuprindea, alături de românii majoritari, o diversitate de naționalități ca niciunde în Europa. Lucian Boia înfățișează modul cum, începând cu cel de-al Doilea Război Mondial, apoi în perioada comunistă și în anii care au urmat, această diversitate a dispărut aproape cu desăvârșire. România e astăzi mai românească decât oricând. Din păcate, arată autorul, și românii s-au „românizat”, rupându-se în mare măsură, prin izolaționismul practicat de regimul comunist, de valorile culturii occidentale pe care se clădise România modernă.

Sfarsitul lumii. O istorie fara sfarsit Jan 25 2020 De mii de ani încoace, sfârșiturile lumii se succedă fără încetare. Potop sau incendiu universal, Apocalipsa urmată de Judecata de Apoi, comete devastatoare, prăbușiri ale scoarței terestre, invazii ale extraterestrilor, război nuclear, dezastru ecologic, dereglări climatice... Toate, din fericire, cel puțin până astăzi, s-au petrecut doar în imaginar și mai degrabă sub forma unor sfârșituri incomplete, oferind de fiecare dată omenirii o nouă șansă. Moartea este urmată astfel de renaștere, într-o istorie care tinde să se desfășoare

ciclic. De ce această înverșunare de a distruge lumea și a o reclădi pe baze noi? Întrebare cu atât mai actuală cu cât suntem încă sub semnul anului 2000, cu întregul său cortegiu de amenințări reale sau închipuite. Lucian Boia, cunoscut specialist în istoria imaginarului, încearcă să dea un răspuns, propunând o interpretare istorică multiplelor sfârșituri fictive ale lumii în această carte apărută inițial în Franța și oferită acum publicului român.

Limitele meritocrației într-o societate agrară. Șomaj intelectual și radicalizare politică a tineretului în România interbelică Nov 03 2020 Dornică să se desprindă de trecut, România se angajează după 1918 într-un proces de regenerare. Aspirația spre înnoire este vizibilă în toate domeniile, inclusiv în cel al politicilor culturale, care au drept scop schimbarea elitelor. Într-o societate agrară în care vechea elită era una aristocratică, eșecul învățământului accesibil unor categorii mai largi de a primeni elita conduce la o reacție antisistem a tineretului, la polemici privind rolul intelectualului și la șomaj intelectual. Efectele ultime vor fi escaladarea naționalismului și diferite încercări de manipulare a noilor generații, de la mișcarea legionară la Străjeria lui Carol al II-lea și, ulterior, la experimentul Serviciului Social creat de rege împreună cu Dimitrie Guști.

Un joc fara reguli Feb 06 2021 „Împărțim istoria în bucăți, pe tranșe cronologice, domenii, probleme, structuri, în timp ce Istoria adevărată le cuprinde pe toate de-a valma. Punem în istorie o ordine pe care Istoria nu o are. Ne referim la Antichitate ori la Evul Mediu, ca și când asemenea împărțiri chiar ar exista. La fel, identificăm o istorie economică, socială, culturală, politică și așa mai departe. Sunt simple sertare, pe care noi le-am confecționat și pe care am lipit etichete. De asemenea, fiecare fapt în parte e construit sau reconstruit, extras din încurcarea țesătură a Istoriei și investit astfel cu o existență de sine stătătoare. Nu e de negat cătuși de puțin utilitatea, necesitatea chiar, a unui asemenea demers. Trebuie un dram de ordine, pentru a face trecutul cât de cât inteligibil. Construim ceea ce Max Weber a numit «tipuri ideale», nici adevărate, nici neadevărate; precum pipa lui Magritte. Totul e să nu uităm că această vastă reamenajare e opera

noastră, să nu pretindem că așa ar fi pur și simplu Istoria. Nu e Istoria, sunt istoriile. Istoria autentică e un amalgam nediferențiat în neîncetată fierbere. Operația de «disciplinare» și «sistemizare» ne aparține. Istoricul e un neobosit făuritor de coerență. Sub bagheta lui, totul ajunge să se lege, toate se explică, iar trecutul se încarcă cu semnificații.” (Lucian BOIA) „Civilizația europeană e în curs de restructurare radicală nu în urma vreunei invazii, ci a accelerării istoriei, cu schimbările inevitabile de paradigmă. Se schimbă totul – și repede: condițiile de trai, reperele culturale, mentalitățile, comportamentele... Aceasta e principala provocare a anilor ce vor veni. Sunt toate indiciile că ne vom instala durabil într-o istorie fluidă, extrem de schimbătoare, cu totul alta decât lumea, nu imobilă, dar cu evoluții lente și aproape imperceptibile la scara unei vieți umane, pe care au cunoscut-o înaintașii noștri. E, așadar, cu totul altă poveste decât „sfârșitul Antichității”: povestea, care abia începe a fi scrisă, a unui viitor cu totul diferit decât trecutul. Să ne ținem bine, e amețitor!” (Lucian BOIA)

Tezaurul României de la Moscova Jun 10 2021 Pentru cei mai mulți dintre români, Tezaurul înseamnă aurul Băncii Naționale a României. Și totuși, acesta reprezenta mai puțin de o zecime din valoarea bunurilor evacuate în Rusia în 1916 și 1917. Români au expediat atunci tezaurul Băncii Naționale și ale Casei de Depuneri și Consemnațiuni, ale băncilor private și ale instituțiilor publice, bijuteriile Coroanei, cele mai importante obiecte de artă din muzee și colecțiile private, odoarele mănăstirești, colecțiile numismatice, arhivele statului, arhivele diplomatice, manuscrisele, cărțile rare, în fine, tot ce reprezenta, ca patrimoniu, identitatea națiunii române, începând cu secolul al XVI-lea. Încercați să îi povestiți unui rus rezonabil, fără să vă înfierbântați, istoria Tezaurului românesc. Veți trece, exasperați, de la problema simplă a unei datorii neplătite, creanță transmisă din generație în generație, până la Basarabia, războiul de pe Frontul de Est, instalarea comunismului în România sau scutul de la Deveselu. Pentru noi, chestiunea Tezaurului este simplă: le-am dat rușilor toată avuția noastră, spre păstrare, cu acte în regulă. De 100 de ani le-o cerem înapoi. Pentru români, rezolvarea problemei Tezaurului ar duce la îmbunătățirea relației bilaterale. Pentru

ruși, îmbunătățirea relațiilor bilaterale ar duce la rezolvarea problemei Tezaurului. Iată o situație fără ieșire.

Capcanele istoriei Oct 26 2022

Ipostaze ale ideologiei în teoria politică May 21 2022 Ideologiile joacă un rol important în epoca actuală, indiferent dacă se prezintă sub forme consacrate, dacă propun direcții de acțiune noi sau dacă apar ca un cadru ideatic transdoctrinar. Ele influențează traseele sociopolitice pe care indivizii și grupurile le urmează în vederea integrării comunitare și a dobândirii unei anumite identități. Pledând pentru recuperarea conceptului de ideologie ca instrument esențial în analiza teoriei politice, datorită rolului său în explicarea realității politice, Daniel Șandru schițează cadrul teoretic și metodologic al acestuia și îl aplică unor varii exemple, de la liberalism la opera unor autori români precum Petre Andrei sau N. Steinhardt.

De ce este Romania altfel? Nov 22 2019 România de astăzi. O țară care se încapățânează să fie altfel. „Țările și națiunile sunt diferite. Asemănătoare și diferite. România intră și ea, firește, în acest joc al asemănarilor și deosebiriilor. Nu cumva este totuși și mai diferită? Cu alte cuvinte, nu se situează oare mai „excentric”, sub tot felul de aspecte, în raport cu ceea ce ar fi o medie sau o relativă normalitate europeană? Modul extravagant în care s-a derulat psihodrama politică din vara anului 2012 a lăsat impresia că țara e defectă. Desigur, cei care privesc din afară sunt mai impresionați decât românii, obișnuiți cât de cât cu ei înșiși, dar până și printre români exasperarea crește. Ceva nu merge în România, și nu doar sus, în clasa politică, și nu doar deieiri, de alaltăieri. Să fie un blestem? Nu, e doar o istorie. Dar poate că înseamnă același lucru.” (Lucian BOIA)

Cum am trecut prin comunism Apr 27 2020 Cu fotografii din arhiva autorului „Eram în ultimul an de facultate, când m-a chemat la partid Iorgu Stoian, profesor de epigrafie, având pe atunci și mai știu eu ce funcție în biroul de partid. Mi-a spus că e cazul să-mi fac autocritica. Eram foarte slab, aproape nul, la autocritică. Ce noimă are să spui că nu ești de acord cu tine însuși? Critica și autocritica țineau însă de ritualul de partid și alcătuiau împreună o strategie bine gândită și eficientă de

devalorizare a individului, supus tirului celorlalți și obligat - culmea! - să-și dea el însuși lovitura de grație, după modelul proceselor staliniste. Ce era să răspund? I-am zis că, sigur, îmi voi face autocritica. Și mi-am făcut-o în felul meu... spre supărarea lui Iorgu Stoian, care a ținut să-mi spună că nu așa ne-a fost vorba. Totuși, în ciuda insuficiențelor mele, partidul mă dorea! Ședința organizației de partid la care s-a votat primirea mea s-a transformat într-un exercițiu de acuzații de o neînchipuită duritate, de parcă s-ar fi urmărit nu primirea, ci excluderea, chiar înainte de a fi primit. Voiam să am o carieră universitară, care depindea în bună măsură de atitudinea mea politică. În realitate, totul avea să fie infinit mai complicat. Ca să mă împlinesc, trebuia să cadă mai întâi comunismul, și asta nu ținea deloc de mine, ci de jocurile imprevizibile ale istoriei.” (Lucian Boia)

The 12th SS Panzer Division "Hitlerjugend" May 09 2021 This book demythologises one of the top Waffen-SS units during the Second World War, the Hitlerjugend Division. In addition to bringing together new research in European historiography, it also represents an innovative scientific approach using social psychology. It provides insights into inner psychological mechanisms that facilitated moral disengagement and culminated in the division's unparalleled combat motivation and war crimes. Best known for their alleged fanaticism, Nazi indoctrination and inclination to perpetrate atrocities, Hitlerjugend soldiers are analysed here using perspectives drawn from across sociology, anthropology and psychology.

Intrebari fara raspuns (sau cu prea multe raspunsuri) Dec 24 2019 Bestseller Gaudeamus 2019 „Îmi propun să trec în revistă câteva mari întrebări pe care oamenii și le-au pus - și nu încetează să și le pună - generație după generație. Sunt întrebările fundamentale privitoare la condiția umană. Ele continuă, în mare parte, să rămână fără răspuns, sau, și mai derutant, primesc adesea, din belșug, răspunsuri multiple și contradictorii. Evident, nu am soluții de propus pentru a face lumea mai inteligibilă. M-am mulțumit să identific nedumeririle. Lista lor e impresionantă. Trăim în plin mister.” - Lucian Boia „De-a lungul istoriei se produc nenumărate efecte perverse: evenimente sau evoluții care au

cu totul alte urmări decât cele preconizate. «Unde dai și unde crapă» - zice o vorbă românească. În ciuda tonului glumeț, e o remarcă foarte serioasă, care sugerează o întreagă filozofie a istoriei. Într-adevăr, nu știm niciodată la ce să ne așteptăm. Și viața omului, și istoria omenirii sunt pline de surprize, la fiecare pas. Democrația (de tip occidental) poate fi considerată o reușită, dar nici în cazul ei nu lipsesc factorii perturbatori. De fapt, totalitarismele secolului XX s-au instaurat profitând tocmai de condițiile create în cursul amplului proces de democratizare. În Germania lui Bismarck, Hitler ar fi rămas un obscur pictor de firme. El și mișcarea nazistă, în genere, au ajuns la putere tocmai în urma unei competiții de tip democratic, prin alegeri libere, pe baza votului universal. Democratica Republică de la Weimar, și nu Prusia aristocratică, i-a netezit drumul spre putere. Electoratul «democratic» se lasă ușor manipulat, spre deosebire de elita conducătoare din regimurile predemocratice. Regula «un om, un vot» așază pe același plan persoane cu competențe foarte inegale și dă în cele din urmă câștig de cauză celor mulți, de fapt însă nu acestora, ci celor care au știut să-i manipuleze mai eficient. Hotărât lucru, nu ne aflăm într-o perioadă prea bună. Un vânt de anarhie străbate planeta.” - LUCIAN BOIA

O privire teoretică asupra istoriei Mar 27 2020 „Pornind de la istorie, mă reîntorc la istorie după o lungă peregrinare prin lumi imaginare. Atunci când m-am lăsat sedus de istoria imaginarului, nu am inclus pentru început și istoria printre domeniile susceptibile de a fi interpretate tot prin imaginar. M-au preocupat mai întâi ficțiunile cosmice, apoi impresionantul arsenal al «sfârșitului lumii». M-am oprit asupra experimentului comunist, văzut ca mitologie științifică materializată. Am urmărit gama plâsmuirilor biologice, regulile potrivit cărora sunt inventați «oameni diferiți» sau devin «diferiți» oameni ca oricare alții. Aceste drumuri prin imaginar m-au pus în fața unor permanențe ale spiritului uman, în fața, de fapt, a unui adevăr simplu, atât de simplu, încât aproape nu-l mai luăm în seamă: acela că totul trece prin mintea noastră, prin imaginația noastră, de la cea mai sumară reprezentare până la cele mai savante alcătuirii. Ce altă sursă ar putea să existe? Iar ceea ce imaginăm nu este niciodată gratuit. Nu există ficțiune

lipsită de sens. Până și pe planetele cele mai îndepărtate proiectăm speranțele, prejudecățile și iluziile noastre, ideologiile noastre, preocupările noastre curente. Cu atât mai mult în istorie, mijloc privilegiat de exprimare a conștiinței colective. Istoria este și ea o construcție intelectuală, nu un dat obiectiv. A sosit momentul să mă aplec asupra ei, încercând să o aliniez la ceea ce mi se pare a fi un sistem global de interpretare. Istoria imaginarului nu poate lăsa în afară imaginarul istoric. Cercul este astfel închis.” — LUCIAN BOIA

Ideological Storms Nov 15 2021 This volume gathers authors who wrote important works in the fields of the history of ideologies, the comparative study of dictatorships, and intellectual history. The book is a state of the art reassessment and analysis of the ideological commitments of intellectuals and their relationships with dictatorships during the twentieth century. The contributions focus on turning points or moments of breakage as well as on the continuities. Though its focus is on an East-West comparison in Europe, there are texts also dealing with Latin America, China, and the Middle East giving the book a global outlook. The first part of the book deals with intellectuals' involvement with communist regimes or parties; the second looks at the persistence of utopianism in the trajectory of intellectuals who had been associated earlier in their lives with either communism or fascism; the third tackles intellectuals' role in national imaginations from either the left or the right; and, the fourth ties late twentieth century phenomena to current phenomena such as the persistence of anti-Semitism in the West, the slow erosion of the values upon which the EU is built, the quagmire in Iraq, and China's rise in the post-Cold War era. The collection provides a comprehensive big-picture of intellectual genealogies and dictatorial developments.

O mie și una de cărți Jul 19 2019 Cititorul ideal nu există, știu prea bine, dar mai știu și că mă va bîntui mereu obsesia de a deveni un cititor ideal. Ca martor-însoțitor în labirintul bibliotecii, jurnalul mi-e de mare ajutor; nu-l pot abandona, m-aș rătăci. Unii oameni s-au născut pentru a scrie cărți, eu poate doar pentru a le arăta, în aceste pagini, cât le sînt de recunoscător; și dacă voi deprinde, peste ani, cîte ceva din meșteșugul

lor, voi înțelege atunci că iubirea mea nu a rămas neîmpărtășită. Și de fapt ce vreau? Să cunosc bine toate cărțile mari ale lumii. Nu e puțin lucru, dar îmi place, deci nu-i greu. Altceva? Să scriu. Aici nu mai știu, dar lucrurile mai vin și de la sine cînd ești bine plasat. Trebuie să-mi găsesc locul ideal... Celui ce-și îngrijește zi de zi, cu trudă și bucurie, grădina, nu i se refuză nici roadele. E ceva firesc. Acest volum continuă Jurnalul unui cititor (Humanitas, 2011, cu un cuvînt înainte de Gabriel Liiceanu).

În jurul Marii Uniri de la 1918 May 29 2020 „Sărbătorirea Marii Uniri e cu totul legitimă. E legitimă și o doză de mitologie: toate națiunile o au! Dar avem nevoie, dincolo de comemorări și de simbolistica eroică, și de o istorie făcută fără prejudecăți, în spiritul unei abordări critice. Cel puțin din partea istoricilor profesioniști! Ne trebuie în tot cazul o istorie europeană. România nu e o insulă, e parte a unui ansamblu. Nu ne putem izola, nici în interpretarea istoriei, nici în modul cum ne raportăm la ziua de azi ori de mâine. Dacă privim izolat crearea României Mari, riscăm să facem abstracție de evoluțiile globale și totul să ni se pară minunat. În fapt, România Mare a evoluat pe o scenă extrem de fragilă, cu primejdii răsărind la tot pasul - și, desigur, istoria încă nu s-a încheiat. Calea europeană nu înseamnă revenirea la vechi frontiere, ci, ca țel final, dispariția frontierelor și transformarea Europei dintr-un continent până nu demult conflictual într-o casă în egală măsură primitoare pentru toți locuitorii săi. Miza, pentru noi toți, nu e trecutul, ci viitorul.” „România e absentă în dezbaterea istoriografică europeană. Pe piața ideilor, cum se spune, nu prea existăm. Răspunderea o poartă cei care încă n-au aflat că istoria se face, astăzi, altfel, în orice caz nu reîncălzind la nesfârșit vechiul discurs naționalist. Centenarul Marii Uniri, în loc să stimuleze cercetări înnoitoare, riscă să se rezume la reafirmarea unor locuri comune. În memoria istorică a românilor a rămas doar o schemă mult simplificată a procesului istoric desfășurat între 1914 și 1918. Toți românii, cu puține excepții, ar fi tras atunci într-o singură direcție. Nu e chiar așa! Adevărul, pur și simplu, este mai complex și mai nuanțat.” (LUCIAN BOIA) Fotografiile de pe copertă © Marius Amarie, MNIR. Sceptrul regelui Ferdinand, realizat din aur și argint, după proiectul

pictorului Costin Petrescu, cel care a conceput scenariul și scenografia ceremoniilor de încoronare de la Alba Iulia, din 1922. Cele patru tinere în port popular reprezintă noile provincii alături de România reîntregită; lucrătura și pietrele prețioase reflectă designul coroanei reginei Maria și al mantiilor regale, concepute de același artist.

Modelul Antim, modelul Paltinis Sep 13 2021 „Titlul acestei cărți poate fi înșelător. Cititorul ar putea crede că are dinaintea o lucrare de pură istorie culturală, o culegere de documente și analize, menite să devină un omagiu pios, comemorativ, adus unor grupuri de intelectuali care, în vremuri neprielnice, au încercat să-și păstreze chipul și să-și urmeze vocația. În realitate, e vorba de o reconstrucție erudită, dar intens simpatetică, a unui «model» de viață spirituală atemporal. E vorba despre modul în care se nasc întâlnirile purtătoare de destin, despre farmecul – și rigorile – drumului tatonant spre cunoaștere, despre comuniune, împreună-căutare, dramă lumească și speranță. E vorba despre efortul oamenilor de a se situa, de «a-și găsi locul» și despre «instituționalizarea» – dincolo de instituții – a formării intelectuale. În ce mă privește, am aflat neașteptat de multe lucruri despre împrejurări pe care credeam că le știu dinăuntru. Anca Manolescu le știe însă mai bine. Într-un anumit sens, ea este mai intim legată de modelele pe care le invocă decât chiar unii dintre reprezentanții lor.” (Andrei PLEȘU) „E oare nepotrivit ca intelectualul să se comporte în credință ca intelectual? E inutil să-și păstreze în acest domeniu chipul specific sau măcar ideal? Pofta de a înțelege, disciplina și elanul gândului nu-și găsesc locul în religie? În epocile premoderne, întrebarea ar fi fost întrucâtva caraghioasă. De la autori creștini timpurii până la monahismul medieval, nu a fost oare înfățișată credința drept «filozofie» în sensul antic al termenului, drept «adevărata filozofie»: formare a sinelui întemeiată pe revelație, urmare a Logosului pe calea cunoașterii lui Dumnezeu? Calea filozofiei, în rostul ei prim, și calea cunoașterii religioase nu sunt divergente. Ca stil de viață și de convivialitate, între cercul filozofic și grupul de studiu creștin, asemănările, nu deosebiri, par să precumpănească. Modelul Antim și modelul Păltiniș ne-o reamintesc.” (Anca MANOLESCU)

Între mit și bagatelizare. Despre reconsiderarea critică a trecutului, Ion Gavrilă Ogoranu și rezistența armată anticomunistă din România

Oct 22 2019 Odată cu deschiderea arhivelor fostei Securități, au ieșit la iveală detalii legate de racolarea de către autoritățile vremii a unor persoane cu concepții radicale de dreapta, între care și militanți legionari în exil. Regimul comunist de la București ajunsese într-un punct în care legitimarea și susținerea pe plan intern și extern deveniseră priorități, iar soluția era relativ simplă: în țară trebuia creat un dușman al unității naționale – minoritatea maghiară a devenit rapid o țintă –, iar în străinătate urmau să fie atrași reprezentanți de marcă ai emigrației românești. Volumul evidențiază tendința xenofobă și naționalistă ce a caracterizat perioada cultului personalității lui Nicolae Ceaușescu, oferind informații inedite despre legionari și represiunea stalinistă, asasinate și răzbunări sau lupta partizanilor anticomuniști. Acestora li se adaugă o trecere în revistă a principalelor transformări politice prin care a trecut România din 1990 până în 2015.

Primul Razboi Mondial

Mar 07 2021 Cărțile lui Lucian Boia sunt mai mult decât reelaborări polemice, în sensul demitologizării și înlăturării locurilor comune din istoria și, implicit, din mentalitatea românească. Miza reală o reprezintă scrierea unei istorii europene comune, dincolo de prejudecăți și de teoriile general acceptate. Iar cartea de față constituie expresia sintetică, necesară și lămuritoare, a ideilor de până acum ale autorului, având ca tematică principală ceea ce el numește „evenimentul fondator al lumii în care trăim”. Primul Război Mondial rămâne, prin problematica morală, prin amploarea fenomenului și prin consecințele dezastruoase, materializate nemijlocit în cea de-a doua conflagrație mondială, una dintre cele mai zguduitoare drame din istoria modernă. Sistemul de la Versailles rămâne actul de naștere al Europei din zilele noastre. La ce bun să discuți vinovățiile sau responsabilitățile, deja de mult stabilite și chiar asumate? De ce ar fi potrivit să se rescrie „semantica” urmărilor imediate sau cu bătaie foarte lungă? Are rost să-i identificăm pe învingători și pe învinși, când poate, de fapt, Europa a fost marele perdant? Dacă ne dorim ca istoria acestui continent să însemne mai mult decât o simplă juxtapunere de istorii naționale, fiecare rodându-

și și reciclându-și, între propriile granițe, propriile mituri și „idei de-a gata”, e necesar să facem, cu obiectivitate și cu deschidere, exerciții de imaginație precum această carte, să căutăm implicațiile mai profunde ale întâmplărilor și să găsim un echilibru în interpretare. În mod cert, Primul Război Mondial ne determină să privim lucrurile și întreaga noastră evoluție cu mai multă înțelepciune. „Se împlinesc o sută de ani de la declanșarea Primului Război Mondial. Puține episoade ale istoriei rămân atât de adânc ancorate în memoria colectivă. Perfect explicabil: este evenimentul fondator al lumii în care trăim. Multă vreme văzut strict în termeni conflictuali (dreptatea noastră, vinovăția altora), Primul Război Mondial își caută acum o elaborare deschisă și liberă de prejudecăți, susceptibilă de a fi împărtășită de toate părțile cândva în conflict. Ceea ce propun acum se înscrie în acest curent de reelaborare istoriografică. Nu este o istorie «completă», ci un comentariu: o suită de interpretări, în jurul unor probleme-cheie.” (Lucian BOIA) „O istorie fără Primul Război Mondial rămâne posibilă, măcar în planul strict al imaginarului. O istorie cu adevărat fabuloasă, fiindcă fără Primul Război Mondial nu s-ar fi petrecut o mulțime de evoluții ulterioare. Lumea de azi ar arăta altfel. Desigur, singura istorie e cea care s-a petrecut: cu Primul Război Mondial la locul lui. Însă discuția asupra alternativei nu e lipsită de interes în planul teoretic al istoriei: ne îndeamnă spre luarea în considerare a unui mecanism cauzal mai complex și mai subtil, mai puțin tiranic și mai puțin previzibil decât schema explicativă cu care s-au obișnuit istoricii.” (Lucian BOIA)

Of Red Dragons and Evil Spirits Jun 22 2022 The collection of well-researched essays assesses the uses and misuses of history 25 years after the collapse of Soviet hegemony in Eastern Europe. As opposed to the revival of national histories that seemed to be the prevailing historiographical approach of the 1990s, the last decade has seen a particular set of narratives equating Nazism and Communism. This provides opportunities to exonerate wartime collaboration, casting the nation as victim even when its government was allied with Germany. While the Jewish Holocaust is acknowledged, its meaning and significance are obfuscated. In their comparative analysis the authors are

also interested in new practices of 'Europeanness'. Therefore their presentations of Slovak, Hungarian, Romanian, Bulgarian, Serbian, Bosnian, Croatian and Slovenian post-communist memory politics move beyond the common national myths in order to provide a new insight into transnational interactions and exchanges in Europe in general. The juxtaposition of these politics, the processes in other parts of Europe, the modes of remembering shaped by displacement and the transnational enable a close encounter with the divergences and assess the potential of the formation of common, European memory practices. Ț
Anul 1940 în istoria Europei. Între expansiune și declin Dec 04 2020 Anul 1940 surprinde o criză a democrației care s-a manifestat rapid începând cu anii '30, atunci când statele fie se prăbușesc înspre autoritarism, fie nu pot face față ideologiilor și sunt asimilate. La finalul aceluia deceniu, Liga Națiunilor a intrat în colaps, extrema dreaptă se afla în ascensiune, iar „Noua Ordine” a lui Adolf Hitler părea să constituie viitorul Europei. Al Doilea Război Mondial a afectat societăți întregi, iar amploarea lui geografică a generat schimbări teritoriale și politice fundamentale. Anul 1940 este poate cel mai ilustrativ din război, iar caracteristicile sale sunt propaganda, ascensiunea ideologică, lipsa de umanitate sau lupta pentru putere. La 80 de ani distanță, volumul de studii Anul 1940 în istoria Europei. Între expansiune și declin își propune să evidențieze cele mai importante momente desfășurate pe scena europeană, dar mai ales consecințele deciziilor politice din anul care s-a dovedit a fi, din multe privințe, hotărâtor pentru soarta României Mari. Structura cărții urmărește dezvoltarea problematicii de la un cadru general, cel european, înspre unul particular referitor la scena politică românească, cu accent asupra pierderilor teritoriale și a consecințelor Dictatului de la Viena. Cele trei arii tematice ale cărții sunt delimitate de câte un titlu simbolic, care face trimitere înspre o lucrare din istoriografie relevantă pentru acest demers, cu scopul de a configura o dimensiune educativă întregii lucrări. Prima parte, intitulată România „în jocul de interese al Marilor Puteri”, cuprinde reflecții asupra atmosferei politice europene, precum și a poziționării României în raport cu noua dispunere a forțelor pe continent. Pe lângă faptul că sunt fixate principalele repere ale

existenței statului român, pornind din perioada interbelică și până la încheierea noii conflagrații mondiale, cititorul este familiarizat cu strategia militară destinată apărării integrității teritoriale tot mai serios amenințate și cu deciziile adoptate în afara granițelor privind împărțirea sferelor de influență pe continent între Germania și Uniunea Sovietică, care a avut efecte asupra sortii statului român. Cea de-a doua parte, Umbre peste Europa, analizează raporturile de putere dintre Germania și Marea Britanie. În urma capitulării Franței din iunie 1940, Hitler și-a concentrat atenția asupra insulelor britanice, ceea ce a devenit lupta pentru supraviețuirea ultimului bastion relevant al democrației pe continent. În această dinamică, definirea sferelor de influență în Europa s-a făcut prin două tipuri de instrumente: conflictul militar, în slujba căruia sunt angrenate inclusiv elemente privind propaganda agresivă și manipularea mentalităților colective, respectiv negocierea și arbitrajul. Ultima arie tematică grupează studii privitoare la planul politic și militar, care arată măsura în care Noua ordine a lui Adolf Hitler a schimbat fața politicii internaționale și a modificat rolul României ca actor pe scena politică externă. Vara anului 1940 a însemnat sfârșitul României Mari, prin pierderea Basarabiei, a nordului Bucovinei, nord-vestului Transilvaniei și a Cadrilaterului. Aceste evoluții sunt surprinse prin intermediul presei vremii, a istoriografiei străine, sunt analizate efectele Dictatului de la Viena asupra economiei românești, a vieții politice din Transilvania, a minorităților, dar și asupra culturii.

Suveranii României. Monarhia, o soluție? Feb 18 2022 În ultimii ani s-a înregistrat un reviriment neașteptat și, totodată, perfect explicabil al popularității familiei regale în rândul românilor. Diverse sondaje de dată recentă arată că de la an la an poporul îi „prețuiește” tot mai mult pe exponenții Casei Regale, fără însă a agreea în mod deosebit ideea revenirii țării la statutul de monarhie constituțională. În acest aparent paradox se ascunde mai degrabă nevoia unei mai puternice și mai stabile reprezentări a autorității la nivel național și internațional, nevoie izvorâtă cel mai probabil din idealizarea unui trecut monarhic - de altfel, în bună măsură, meritoriu - și din frustrările actuale provocate de o clasă politică dezbinată, lipsită de proiecte comune. Este oare, în aceste condiții,

oportună ideea organizării unui referendum pe tema reîntoarcerii la monarhie? Și, presupunând că poporul ar opta prin referendum pentru așa ceva, este oare aceasta calea de urmat pentru România, deși în istoria mondială drumul înapoi de la republică la monarhie pare a fi, din punctul de vedere al instituțiilor și al mentalității, aproape imposibil de parcurs? Lucian Boia susține că, dincolo de răspunsurile mai mult sau mai puțin nuanțate, singura certitudine în toată această dezbateră rămâne deocamdată necesitatea primenirii societății. În lipsa acesteia, orice monarhie ar funcționa, de fapt, la fel de defectuos precum actuala republică. „Se simte un freamăt în zona promonarhică a societății românești. Numărul susținătorilor monarhiei e în creștere (chiar dacă, în ansamblu, rămâne minoritar). Să fie aceasta soluția pentru România? Întrebarea, deși țintește spre viitor, n-are cum să facă abstracție de trecut. Am adunat în paginile acestei cărți tot ce mi s-a părut esențial în „dosarul monarhiei”, de la fondarea dinastiei și până astăzi.” (Lucian BOIA) „Rămâne de netăgăduit faptul, verificat până azi, de la o generație la alta, că în societatea românească persoana investită cu autoritate ajunge să reprezinte mai mult decât instituția în sine, iar normele, fie ele și constituționale, sunt cu deosebire elastice. «Ce bine e când o țară are un suveran inteligent», i-a spus odată regele Carol I lui Petre P. Carp. Răspunsul acestuia din urmă - politician renumit pentru replicile lui memorabile - a căzut, tăios și definitiv: «Nu, Maiestate, ci o dinastie e într-adevăr întemeiată numai când [țara] poate respecta pe un rege prost». Altfel spus, într-un sistem cu adevărat funcțional, capacitățile intelectuale ale suveranului sunt indiferente, și chiar e de dorit ca acesta să nu facă prea mare uz de ele. Regele întruchipează punctul fix al edificiului național, și rostul său, înalt simbolic, nu este acela de a se agita pe scena publică și de a căuta soluții la problemele curente.” (Lucian BOIA)

Imaginea României prin turism, targuri si expozitii universale, in perioada interbelica Sep 01 2020 Lucrarea elaborată de dl. Claudiu-Alexandru Vitanos reprezintă bilanțul unor eforturi sistematice ale autorului de a se apropia de o problematică importantă pentru istoria primei jumătăți a secolului trecut - mai exact, deceniile interbelice - ,

anume elaborarea unei politici naționale privind dezvoltarea turismului și, totodată, a unei politici de promovare a României prin intermediul târgurilor și expozițiilor universale [...]. În acest context, demersul reprezintă un pas înainte, căruia-i doresc bune consecințe în plan istoriografic [...]. Lucrarea are cel puțin trei elemente de noutate: în primul rând, tema ca atare [...]; apoi, un alt element de noutate este analiza combinată a celor două componente [...]; în fine, un al treilea element îl reprezintă îmbinarea între analiza istorică și analiza culturală (inclusiv aici și relațiile comerciale, care presupun propria cultură, care este tot un „produs” istoric). Lucrarea reprezintă o contribuție științifică originală și va aduce un spor important în analiza istorică a subiectului.

Literary Translation and the Idea of a Minor Romania Jul 23 2022

Examines translations by canonical Romanian writers Lucian Blaga, Constantin Noica, and Emil Cioran, arguing that their works reveal a new, "minor" mode of national identity.

Capcanele istoriei Sep 25 2022

Performing Modernism Apr 20 2022 This volume examines the reach of modernism in design and performance in interwar Romania. It follows the transnational trajectories of several remarkable Jewish avant-garde artists, actors, and directors based in Bucharest, the country's capital, in the 1920s and 1930s. The first part of the book recovers the history of Bucharest's first modern design institution and investigates its links with German design and the Bauhaus. The second half focuses on several innovative collaborations in the realm of Yiddish theatre, including the time spent in Romania by the world-renowned Vilna Troupe. Based on extensive original research, the book shows how Bucharest was connected to Berlin, Riga, and Chicago, highlighting the contribution of Jewish cultural production to avant-garde movements in Europe and beyond.

Dosarele secrete ale agentului Anton Jan 05 2021 „Fie că i se cere, fie din proprie inițiativă, Petru Comarnescu divulgă tot, de cele mai multe ori, pe un ton neutru; în anumite cazuri, totuși, când se referă la persoane pe care le antipatizează sau care l-ar fi nedreptățit, comentariile devin acide, iar informațiile sau insinuările,

Access Free *Capcanele Istoriei Elita Intelectuala Romaneasca Intre 1930 Si 1950* Lucian Boia Free Download Pdf

compromițătoare. Își găsesc aici supapă și frustrările (acute) sociale și intelectuale ale lui Petru Comarnescu. Iată-i, prinși ca într-un insectar, pe toți cei care nu i-au acordat importanța meritată! Verdictul moral nu poate fi decât unul de vinovăție; excesul de zel anulează până și circumstanțele atenuante care s-ar fi putut altminteri invoca (marele vinovat, în toate, fiind regimul comunist). Însă valoarea literară a multor pagini este indubitabilă. Laolaltă, alcătuiesc un fel de Comedie umană a lumii intelectuale și artistice românești din anii '50 și '60. Petru Comarnescu și-a ratat «marea operă» a vieții. Să o fi reușit agentul Anton?” (Lucian BOIA) Selecție, introducere și comentariu de Lucian Boia

Nationalism and the Economy Jul 11 2021 This book is the first attempt to bridge the current divide between studies addressing "economic nationalism" as a deliberate ideology and movement of economic 'nation-building', and the literature concerned with more diffuse expressions of economic "nationness"—from national economic symbols and memories, to the "banal" world of product communication. The editors seek to highlight the importance of economic issues for the study of nations and nationalism, and its findings point to the need to give economic phenomena a more prominent place in the field of nationalism studies. The authors of the essays come from disciplines as diverse as economic and cultural history, political science, business studies, as well as sociology and anthropology. Their chapters address the nationalism-economy nexus in a variety of realms, including trade, foreign investment, and national control over resources, as well as consumption, migration, and welfare state policies. Some of the case studies have a historical focus on nation-building in the nineteenth and early twentieth centuries, while others are concerned with contemporary developments. Several contributions provide in-depth analyses of single cases while others employ a comparative method. The geographical focus of the contributions vary widely, although, on balance, the majority of our authors deal with European countries.

De la Dacia antica la Marea Unire, de la Marea Unire la Romania de azi Oct 02 2020 „Încerc să înfățișez, cât pot de echilibrat, problema

Access Free oldredlist.iucnredlist.org on November 27, 2022 Free Download Pdf

alcătuirii României (din părți asemănătoare, însă distincte). Avem o țară (aproape) întregită. Ce am făcut însă cu ea? Ce facem cu ea în prezent? Cât suntem de capabili să înfruntăm viitorul? Să recunoaștem deschis cum stau lucrurile, altminteri nu ne vom îndrepta nicicând. România nu

arată deloc bine: e afectată de mari întârzieri și de mari dereglări. Toate acestea, adunate, ar putea genera un amestec exploziv, de natură să pună în pericol inclusiv construcția națională. La 100 de ani de la Marea Unire, avem datoria să ne reparăm țara.” - Lucian Boia